

Nr 1033

Av herr von Friesen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 161, angående tandläkarutbildning m. m. i Göteborg.

Konstitutionsutskottet beslöt vid årets vårriksdag enhälligt att göra ett tillkännagivande med avseende på betydelsen av att Kungl. Maj:t iakttaget vad riksdagen uttalat med avseende å akademiska lärartjänsters ämnesområde. Uttalandet var föranlett av handläggningen av ett tillsättningsärende avseende en professur i kirurgi vid dåvarande tandläkarhögskolan i Umeå, numera medicinska fakulteten vid Umeå universitet.

I propositionen nr 161 framlägges förslag om inrättande av en odontologisk fakultet vid Göteborgs universitet. Vid denna fakultet föreslås inrättande av två skilda professurer i vardera ämnena kirurgi och paradontologi. Det finns i detta läge anledning återkomma till frågan om ämnesområdet för den föreslagna kirurgiprofessuren. Att denna professur ej, som tidigare varit fallet, skall omfatta ämnet paradontologi, vilket numera kommer att företrädas av en egen lärostol, är självklart. Därmed är emellertid ej fullt tydligt utsagt vad som skall förstås med kirurgi i fråga om denna professur. Med hänsyn till konstitutionsutskottets ovan återgivna uttalande är det önskvärt att klarhet vinnas härom.

Benämningen på ifrågavarande ämne var tidigare tandkirurgi. Då ämnets namn ändrats till enbart kirurgi, torde därav följa att krav numera bör ställas på att tjänstens innehavare har utbildning i allmän kirurgi, d. v. s. att tjänstens innehavare bör ha läkarexamen och en därpå byggd kirurgutbildning, rimligtvis med specialisering inom munhålets kirurgi. En sådan avgränsning av ämnesområdet ter sig så mycket naturligare som en universitetsprofessur i kirurgi måste anses vara en sådan statlig läkartjänst, som enligt lagen om behörighet att utöva läkaryrket automatiskt ger sådan behörighet.

Även från allmän synpunkt torde det vara önskvärt att professurens ämnesområde bestäms på sätt här förmodats vara avsikten i Kungl. Maj:ts proposition. Det torde nämligen föreligga en allmän strävan att stärka de allmänmedicinska inslagen i tandläkarutbildningen. Med hänsyn härtill synes det naturligt att till någon lärostol vid de odontologiska fakulteterna förvärva forskare och lärare med bred allmänmedicinsk utbildning. Den naturliga anknytningspunkten i tandläkarundervisningen erbjuder härvidlag ämnet kirurgi.

Under hänvisning till det anförda får jag hemställa,
att riksdagen vid behandling av propositionen nr 161
måtte beakta vad ovan anförts.

Stockholm den 16 oktober 1964

Bertil von Friesen

Nr 1034

Av fru Gunne och fröken Karlsson, i anledning av Kungl. Maj:ts
proposition nr 161, angående tandläkarutbildning m. m.
i Göteborg.

I enlighet med riksdagsbeslut av år 1947 inrättades två fristående skolor i Göteborg, den ena för utbildning av tandtekniker, den andra för utbildning av tandsköterskor, benämnda Statens tandteknikerskola i Göteborg och Statens tandsköterskeskola i Göteborg. Skolorna började sin verksamhet i januari 1948. Dessa skolor skall vara fristående intill dess en tandläkarhögskola kommer till stånd i Göteborg. Skolorna ställdes till en början under ledning av dåvarande Göteborgs sjukhusdirektion, d. v. s. Göteborgs nuvarande sjukvårdsstyrelse, och under överinseende av medicinalstyrelsen. Sedermera har de i administrativt avseende ställts under Göteborgs universitet. Skolorna har alltsedan starten 1948 varit inrymda i lokaler belägna i översta våningen av en av vårdpaviljongerna vid Vasa sjukhus. Lokalerna har av staten hyrts av Göteborgs stad.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 161/1964 föreslås nu att dessa bägge skolor nedlägges och att i stället vid den blivande odontologiska fakulteten i Göteborg inrättas eller inbyggs en tandteknikerskola och en tandsköterskeskola. Samtidigt föreslås att tandteknikerskolan helt omorganiseras efter mönster av tandteknikerskolan i Umeå, vilken skola är inbyggd i därvarande odontologiska fakultet.

Att man föreslår nedläggandet av nuvarande tandtekniker- och tandsköterskeskolor förefaller synnerligen egendomligt med hänsyn till den utomordentligt stora brist som man inom landet för närvarande har på såväl kvalificerade tandtekniker som tandsköterskor.

Att i dagens läge kunna få tag i en kvalificerad tandtekniker i västra Sverige och i synnerhet inom Göteborgsområdet är så gott som omöjligt. Dagligen förekommer påringningar till skolan från både folktandvården och privat håll med förfrågan efter sådan arbetskraft. Detsamma gäller i ännu